

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 12-03-40520 סולומון נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

בפני כבוד השופטת מי-טל אל-עד קרביס

התובעת אסתי סולומון

נגד

הנתבעת גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

פסק דין

- 1
2 תביעה לפיצוי כספי בסך 17,000 ₪ בגין הודעות פרסומות אותן שלחה הנתבעת לכתובת הדואר
3 האלקטרוני של התובעת, לטענת האחרונה – ללא הסכמתה.
4
- 5 1. על פי כתב התביעה, בתאריך 4.3.12 פנתה התובעת לנתבעת על מנת לקבל נתונים
6 שהתפרסמו בעיתון "גלובס" בשנה הקודמת. במסגרת יום ניסיון, ולאחר שלא מצאה את
7 הנתונים שביקשה – העבירה לנתבעת הודעת דוא"ל לפיה איננה מעוניינת יותר בשירות. דא
8 עקא כי הנתבעת המשיכה לשלוח לתיבת הדוא"ל שלה פרסומות מפרסומות שונות, 15
9 במספר, ועוד היד נטויה. על כן, עותרת התובעת לקבל סעד כספי בן 1,000 ₪ עבור כל מייל
10 פרסומות שנשלח אליה, ובסך הכל 17,000 ₪ (כך).
11
- 12 יצויין כבר עתה כי טענות התובעת כפי שבאו לידי ביטוי רק במועד הדיון בדבר שימוש
13 בתוכנת hot key ותקלות מחשב אותן היא חוות אינן רלוונטיות לכתב תביעה זה ולא הוכח
14 כל קשר בין אותן תקלות לבין שירות הנתבעת.
15
- 16 2. הנתבעת טוענת כי התובעת פנתה לנציגת שירות בתאריך 4.3.12 על מנת לקבל נתונים
17 היסטוריים בקשר עם קרנות נאמנות. לאחר שהוסבר לה כי על מנת לקבל נתונים אלה עליה
18 להיות מנויה של העיתון הדיגיטלי, באשר הנתונים אינם זמינים במסגרת פעילותו הרגילה
19 של אתר האינטרנט, הוצע לה להצטרף למספר ימי ניסיון כמנוי של העיתון הדיגיטלי, והיא
20 הסכימה לכך. הובהר לה כיצד להירשם לאתר כדי להנות מהשירות, והיא עשתה זאת באופן
21 עצמאי. כחלק מתהליך הרישום, היה עליה למלא פרטים אישיים כאשר במסך הרישום
22 קיימת גם 'חלונית' אישור בדבר קבלת עדכונים, הטבות ומידע שיווקי המסומנת כבר ב –
23 V. משמע, כי התובעת הסכימה בעת שנרשמה לעיתון הדיגיטלי לקבל פרסומות שכן לא
24 הסירה סימון זה. עוד באותו יום, ולאחר ביצוע הרישום, שלחה התובעת דוא"ל לנתבעת
25 וביקשה להפסיק את המנוי לעיתון הדיגיטלי. היא לא ביקשה להסיר את כתובתה מרשימת

1 מתוך 4

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 40520-03-12 סולומון נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

- 1 מקבלי הפרסומות. על כן המשיכו אלה להישלח אליה. אך מוסיפה ומדגישה הנתבעת כי
 2 בכל הודעת פרסומת קיימת אפשרות להסיר עצמך מרשימת התפוצה וזאת ב – 4 אופנים :
 3 (א) על ידי לחיצה על קישור להסרה מרשימת התפוצה; (ב) שיגור מכתב להסרה מרשימת
 4 התפוצה וזאת לכתובת דוא"ל של הנתבעת subscribe@globes.co.il; (ג) ביצוע שיחת
 5 טלפון (לטענת הנתבעת זהו האתר היחיד הנותן מענה אנושי לצרכים של הסרת מרשימת תפוצה);
 6 (ד) משלוח מכתב לכתובת דואר פיזית. מאחר שהתובעת לא עשתה דבר מכל אלה, אין לה
 7 אלא להלין על עצמה. אמנם, היא שלחה הודעה לפיה היא דורשת שלא יטרידו אותה יותר,
 8 אך זאת - כפי שיתברר - לכתובת דוא"ל שאיננה מקבלת מיילים. על כן, בהתחשב בנסיבות
 9 המקרה בהן התובעת לא עשתה את הפעולה הבסיסית והקלה של הסרה מרשימת התפוצה
 10 ובהעדר נזק ממשי, מדובר במעשה של מה בכך ויש לדחות את התביעה.
 11
 12 לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי במסמכים שבתיק בית המשפט, הגעתי לכלל מסקנה כי יש
 13 לקבל את התביעה, אם כי – בחלקה בלבד.
 14
 15 3. סעיף 30א(ב) לחוק התקשרות (בזק ושירותים), תשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק") קובע כי לא
 16 ישגר מפרסם דבר פרסומת, בין היתר באמצעות הודעה אלקטרונית, מבלי לקבל הסכמה
 17 מפורשת, מראש ובכתב, של הנמען.
 18
 19 לדברי התובעת לא נרשמה לעיתון (הדיגיטלי) גלובס, אולם סבורני כי טעות בידה. סימוכין
 20 להליך הרישום ניתן למצוא בהודעה אותה קיבלה התובעת ביום 4.3.12 לתיבת הדוא"ל
 21 שלה ולפיה "בכדי לסיים את תהליך הרישום לאתר גלובס ולאמת את כתובת המייל שלך –
 22 אנא לחץ כאן. מעתה פרטי הזיהוי שלך באתר גלובס הינם: דוא"ל XXXXXXX סיסמה
 23 XXXXXXX". (ראו נספח 2 לכתב ההגנה ואותו מסמך כשהוא קריא יותר גם בכתב התביעה).
 24 מבלי שתמשיך התובעת בהליך הרישום לא יכולה היתה לנסות ולאתר את נתוני קרנות
 25 הנאמנות אותם ביקשה להשיג – ניסיון שאין מחלוקת כי נעשה על ידה. בעת הרישום, לא
 26 הסירה התובעת את הסימון V באותה חלונית המתייחס להסכמתה לקבל מידע, הטבות
 27 ועדכונים (ראו נספח 1 לכתב ההגנה). על כן הנני מקבלת את גרסת הנתבעת כי התובעת נתנה
 28 הסכמתה לקבלת דברי פרסומת, והדבר אף מתיישב עם כך שהאפשרות להתנסות
 29 בקריאה/חיפוש בעיתון הדיגיטלי היתה ללא תשלום.
 30
 31 4. אלא, שכאמור, באותו היום ולאחר שהתברר לתובעת כי איננה נדרשת לשרותי העיתון,
 32 שלחה הודעת דוא"ל לפיה "צר לי, לא הצלחתי לאתר נתונים של קרנות נאמנות. אי לכך,
 33 אני מסתפקת ביום נסיון, ואינני מעוניינת להירשם כלקוחה מן המניין בגלובס".
 34
 35 להסיר עצמה מרשימת התפוצה – לא ביקשה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 40520-03-12 סולומון נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

1

2 זאת עשתה רק בתאריך 9.3.12, כאשר שלחה הודעת מייל נוספת לפיה **"ציינתי מפורשות**
 3 **לאחר יום ניסיון, שאינני מעוניינת במנוי שלכם. אם לא תפסיקו להטריד אותי במיילים**
 4 **שלכם, אפנה בתלונה למשרד התקשורת"**. מייל חד-משמעי זה נשלח לכתובת הנתבעת:
 5 "newsletter@qlobs.co.il". אלא, שלטענת הנתבעת כתובת דואר זו רק שולחת את
 6 הפרסומות ואיננה ערוכה לקלוט דוא"ל הנשלח אליה ב"השגב". ומכאן טענתה שהיה על
 7 התובעת לשלוח את בקשתה להסיר את כתובתה מרשימת התפוצה לפי אחת מארבע
 8 האפשרויות הרשומות בכל פרסומת, להבדיל משיגור לכתובת דוא"ל שאיננה מקבלת
 9 הודעות.

10

11 דין טענה זו, להדחות. סעיף 30א(ד) לחוק קובע: **"הסכים הנמנען לקבל דברי פרסומת לפי**
 12 **הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא,**
 13 **בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו**
 14 **מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום,**
 15 **למעט עלות משלוח ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת,**
 16 **לפי בחירת הנמנען"**. [הדגשה איננה במקור]. משנשלחה הודעת פרסומת מכתובת דוא"ל
 17 מסוימת, אין זה מופרך כי מקבלה יחזיר בהודעה משלו באמצעות **"השגב"**. אם תיבת
 18 הדוא"ל שאצל הנתבעת איננה ערוכה או מסוגלת לקבל את הודעת הנמנען, המוטרד – על
 19 הנתבעת למצוא לכך פתרון מחשובי מתאים חלף הטלת האחריות על הנמנען. בפרט ובמיוחד
 20 כאשר באף לא אחת מהודעות הפרסומת נאמר כי הכתובת ממנה נשלחה איננה כתובת גם
 21 להחזרת הודעות.

22

23 כאמור, את הודעת הדוא"ל לפיה היא מבקשת להפסיק להיות מוטרדת שלחה התובעת
 24 לנתבעת בתאריך 9.3.12 בשעה 19:38. הודעות פרסומות שנתקבלו לאחר מועד זה הינן
 25 הודעות שהתקבלו מבלי שהנמנען הסכים להן. כך הן 7 הודעות פרסומות שהתקבלו אצל
 26 התובעת בין התאריכים 11.3.12 ועד 20.3.12.

27

28 לפי סעיף 30א(י) לחוק רשאי בית המשפט לפסוק לתובעת פיצויים שאינם תלויים בנוק
 29 בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ לכל דבר פרסומות שהתקבלו. זהו הסכום המירבי ובידי בית
 30 המשפט גם לפסוק סכום נמוך יותר לפי שיקול דעתו ואמות המידה המפורטות בחוק. מאחר
 31 שהנתבעת איננה מתעלמת מהוראות החוק ומציינת בכל הודעת פרסומת אפשרויות מגוונות
 32 להסרת כתובת מסוימת מרשימת התפוצה, בעוד התובעת לא עשתה שימוש באחת
 33 מאפשרויות אלו שהיו – יש להניח – מביאות לתוצאה המקווה – הנני קובעת כי גבין כל
 34 אחת משבע הודעות הפרסומת שנשלחו לכתובתה לאחר המועד שבו ביקשה להפסיק

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 40520-03-12 סולומון נ' גלובס פבלישר עתונות (1983) בע"מ

- 1 להטרידה ישולם הסכום של 500 ₪. יש בסכום זה כדי להוות פיצוי מידתי המשקף את
 2 ההפרה כמו גם את נסיבות העניין.
 3
 4 7. אשר על כן, הנתבעת תשלם לתובעת סך של 3,500 ₪ וכן הוצאות בסכום של 300 ₪.
 5 הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים מהיום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק
 6 מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

7

8

זכות להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים.

9

10

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.

11

ניתן היום ג' אב תשע"ב, 22 יולי 2012, בהעדר הצדדים.

12

13

14

15

!Error

מי-טל אל-עד קרביץ, שופטת

17